

Emocions...Quantes emocions viscudes durant aquells dies.....

PORS, NERVIS, DESCONCERT, CONFUSIÓ, DUBTES, INCERTESA, CAOS, TRISTOR, DOLOR, ESGOTAMENT FÍSIC I MENTAL, però també ENERGIA, INSEGURETAT, FRUSTRACIÓ, GRATITUD, DESOLACIÓ, ABATIMENT, BUIT, ESGOTAMENT...

Difícil posar-hi paraules a les emocions que ens varen envair duran la nostra intervenció en el sinistre del dia 24 de març del 2015. Les paraules sempre es queden curtes quan es tracta de descriure sentiments que ens abordàren als Treballadors Socials quan ateniem el dolor aliè...

Tot i així, es puc descriure un ventall de sentiments que, a més a més de ser molt amplis, es van produir alhora i en un temps molt curt, entrecreuant-se els uns amb els altres, trepitjant-se, contradient-se i complimentant-se. Les emocions dels professionals ballaven al so d'una música estrident, pujant i baixant la seva intensitatsempre en funció de qui teníem al davant....I no ho podíem evitar... I no devíem evitar-ho...

El sentir ens va fer propers, capaços i sensibles a la situació i estàvem preparats per a gestionar els seus efectes i la seva intensitat i per això varem tenir l'energia suficient per intervenir i intentar ser eficients amb tots vosaltres a qui varem poder

El sinistre del vol de Germanwings, va ser una emergència de gran magnitud, la intensitat emocional va ser molt elevada. Per una banda, per les característiques de la tragèdia i per l'altra per la dimensió temporal de la intervenció. Van ser moltes hores, en diversos escenaris i en moments molt diferents que anaven dibuixant una estela de patiment i de dolor insuportable en els familiars de les víctimes que generaven emocions totalment incomparables a les que sentíem nosaltres , els Treballadors Socials que érem allà.

Les nostres emocions, tot i existir i acceptar-les, era possible gestionar-les, per una banda per la nostra preparació i per l'altra per la nostra màxima: que el que patia pugues fer-ho amb la intensitat que necessitava...

Quan estàvem intervenint no ens negàvem a les nostres emocions, no les varem aparcar, no les varem anul·lar... Les varem regular i ens adaptàvem a cada un de vosaltres per tal d'intervenir amb tota la cura possible i el respecte al vostre dolor i patiment.

Les emocions van ser el fil conductor que ens va connectar amb vosaltres i ens va permetre acompanyar-vos en aquests moments de patiment i dolor de la vostra vida.

Que un dia com avui, les famílies volguéssiu el nostre acompanyament de nou , és el retorn d'un agraïment que sentim com a propi i un reconeixement mutu que sempre ens acompanyarà.

En nom del col·legi de treball social de Catalunya i de tots els professionals de l'equip d'emergències que varem intervenir , gràcies per permetre'ns acompanyar-vos i estar al vostre costat en un dia com avui.

EVA GIRALT . Treballadora Social de l'equip d'emergències

MONTSE MAS. Treballadora Social de l'equip d'emergències

Barcelona 23 de març del 2016